

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820010193
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8820010193.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému Š. E., N.. XX.X.XXXX M. M. N. C., C. A. W. Š.J. XXX/X, S. N. C. pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. júna 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný Š. E., N.. XX.X.XXXX M. M. N. C.Y., C. A. W. Š.J. XXX/X, S. N. C., Y. M. N. C.,

uznáva sa za vinného, že

obžalovaný ako zodpovedný pracovník daňového subjektu PERSA s.r.o., so sídlom Pod Šibenou 557/4, 094 31 Hanušovce nad Topľou, IČO: 44 031 114, DIČ: 2022615012, v priebehu zdaňovacieho obdobia II. - IV. štvrťrok 2014, II. štvrťrok 2015 skrátiteľ daň z pridanej hodnoty v celkovej sume 38.564,28 € ku škode Slovenskej republiky, zastúpenej Daňovým úradom Prešov, pobočka Vranov nad Topľou tým, že porušil:

- ustanovenie § 69 ods. 1, ods. 5 zákona NR SR č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a to tým spôsobom, že daňový subjekt PERSA s.r.o. za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2014 neodviedol daň uvedenú na vystavených dodávateľských faktúrach, jedná sa o faktúry vystavené pre odberateľov:

- SYTELI, s.r.o., FA č. 2014/01 vystavená na sumu 300 €, DPH 50 €,
- SYTELI, s.r.o. FA č. 2014/03 vystavená na sumu 250 €, DPH 41,67 €,
- STAVEXPAL, s.r.o., FA č. 2014/03 vystavená na sumu 5.760 €, DPH 960 €,
- ELZA, a.s., FA č. 05/2014 vystavená na sumu 5.453,76 €, DPH 908,96 €,
- TOMIK, spol. s.r.o., FA č. 06,08,07/2014 vystavená na sumu 4.972,32 €, DPH 828,72 €,
- Cesty Košice, s.r.o., FA č. 04/2014 vystavená na sumu 4.926,36 €, DPH 821,06 €,
- ROMČO, s.r.o., FA č. 11,16/2014 vystavená na sumu 3.600 €, DPH 600 €,
- STAVACENTRUM, s.r.o., FA č. 06,11/2014 vystavená na sumu 22.367,40 €, DPH 3.727,90 €,
- H. B., FA č. 05/2014 vystavená na sumu 8.700 €, DPH 1.450 €,

- TOMIK spol. s.r.o., FA č. 18/2014 vystavená na sumu 4.920 €, DPH 820 €, kde tieto faktúry predložil k daňovej kontrole, ale nezahrnul v daňovom priznaní na dani z pridanej hodnoty za uvedené zdaňovacie obdobie, podané dňa 25.07.2014 na Daňovom úrade Prešov, pobočka Vranov nad Topľou, čím mu vznikol rozdiel dane v sume 8.109,58 €,

- ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a) zákona NR SR č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a to tým spôsobom, že daňový subjekt PERSA s.r.o. za zdaňovacie obdobie III. štvrťrok 2014 si uplatnil odpočítanie dane z dokladov, ktoré k daňovej kontrole nepredložil a

ktoré zahrnul v podanom daňovom priznaní na dani z pridanej hodnoty za uvedené zdaňovacie obdobie, podané dňa 27.10.2014 na Daňovom úrade Prešov, pobočka Vranov nad Topľou, čím mu vznikol rozdiel dane v sume 20.515,51 €,

- ustanovenie § 51 ods. 1 písm. a) zákona NR SR č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a to tým spôsobom, že daňový subjekt PERSA s.r.o. za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2014 si uplatnil odpočítanie dane z dokladov, ktoré k daňovej kontrole nepredložil a ktoré zahrnul v podanom daňovom priznaní na dani z pridanej hodnoty za uvedené zdaňovacie obdobie, podané dňa 26.01.2015 na Daňovom úrade Prešov, pobočka Vranov nad Topľou, čím mu vznikol rozdiel dane v sume 8.605,86 €,

- ustanovenie § 69 ods. 1 v nadväznosti na § 19 ods. 1, § 72 ods. 1 písm. a) zákona NR SR č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a to tým spôsobom, že daňový subjekt PERSA s.r.o. za zdaňovacie obdobie II. štvrťrok 2015 nevystavil faktúru za predaj alebo bezodplatne dodanie 2 ks vozidiel TATRA 815 spoločnosti CmR Building, s.r.o., ktorá ich následne FA č. 01/2015 odpredala spoločnosti KRISTAV, s.r.o. za celkovú sumu 8.000 €, čím neodviedol daň z dodania uvedených motorových vozidiel a bol mu vyrubený rozdiel dane, v sume 1.333,33 €, a skutku sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/99/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2014, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so skúšobnou dobou 4 roky s probačným dohľadom,

t e d a

vo väčšom rozsahu skrátil daň a bol už za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á

podľa § 2 ods. 2 Trestného zákona, § 276 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 53 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest domáceho väzenia vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 53 ods. 2 Trestného zákona je obžalovaný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia povinný v čase určenom súdom a to nepretržite po celú dobu výkonu trestu domáceho väzenia zdržiavať sa vo svojom obydľí vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami mimo doby

- nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti a na dobu výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce

- dní pracovného pokoja od 10.00 hod. do 14.00 hod.

- pracovných dní v pondelok a stredu od 10.00 hod. do 14.00 hod.

Podľa § 53 ods. 4 Trestného zákona po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť svoje obydľie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka pôsobiaceho na Okresnom súde Vranov nad Topľou a len z naliehavého dôvodu a na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

Podľa 53 ods. 4 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze počas výkonu trestu domáceho väzenia zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu vo výmere 7 (sedem) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ust.

§ 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným nevykoná a že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, čítaním zápisnice o vydaní veci, záznamu z operatívnej previerky, zoznamu vozidiel subjektu, informácii z centrálného registra exekúcie, správy okresného úradu - katastrálny odbor, správa geodetického a kartografického ústavu, žiadosti vyšetrovateľa, správ inštitúcií poskytujúcich finančné služby, správy úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, správy Sociálnej poisťovne - pobočka Vranov n. T., správy Mesta S. N. C., správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody, odpisu registra trestov, výpisu registra priestupkov, lustrácie v registri obyvateľov, obžaloby vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 2T/6/2021, správy probačného a mediačného úradníka zo dňa 25.04.2020, pracovnej zmluvy medzi Š.N. E. FO a obžalovaným, potvrdenia o návšteve školy Hanušovce nad Topľou, výpisom z obchodného vestníka k sp. zn. 2Odk/322/2021, oboznámením sa so spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/148/2014 a spismi tunajšieho súdu sp. zn. 12T/1/2014, sp.zn. 2T/99/2013, sp. zn. 13T/30/2020 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že má štyri deti, z toho dve maloleté. Je zamestnaný, pracuje ako robotník a majster na základe predloženej pracovnej zmluvy na dobu neurčitú. Manželka je zamestnaná. Má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom. Mal pôžičky a úvery, ale vyhlásil osobný bankrot. Platí mesačne aj Sociálnu poisťovňu a Daňový úrad, snaží sa platiť aspoň nízke sumy po 5, 10 eur. Tieto platby vykonáva za seba ako za fyzickú osobu. Maloleté deti chodia do školy. Ďalej uviedol, že súhlasí s monitorovacím zariadením a z toho vyplývajúcich podmienok. Podpísal aj sľub, že v prípade, že by mu bol takýto trest uložený, že sa bude zdržiavať v obydli a že poskytne súčinnosť pri výkone tohto trestu. Uviedol, že chce, aby deti boli vyučené a chce pre nich to najlepšie do života. Teraz poberá minimálnu mzdu, ale spolu s diétami a cestovným mu to vyjde okolo 1.000 eur v čistom. Zamestnal sa hneď po výkone trestu odňatia slobody. Najprv pracoval na dohodu a potom o mesiac začal pracovať na pracovnú zmluvu. Zo svojho príjmu hradí chod domácnosti. Maloletá dcéra sa zúčastňuje vedomostných súťaží a maloletý syn sa aktívne venuje futbalu, pričom by ho mali zobrať do mužstva dorastencov za Vranov nad Topľou.

Podľa zápisnice o vydaní veci obžalovaný dobrovoľne vydal dokumentáciu spoločnosti PERSA, s.r.o. a to za obdobie rokov 2014 a 2015 v počte 1ks šanón (zakladač) modrej farby s označením z vnútornej strany 2015 I. štvrťrok odoslané F-7, došlé F+poklad. doklady-9, II. štvrťrok odoslané F-27, došlé F+poklad. doklady-19 (III. - IV. štvrťrok Daňový úrad Prešov), ktorý obsahuje 343 listov, 1ks šanón (zakladač) sivej farby s označením PERSA došlé faktúry VI - XII 2015, ktorý obsahuje 511 listov a 1ks šanón (zakladač) sivej farby s označením PERSA s.r.o. 2014, ktorý obsahuje 126 listov.

Súd sa oboznámil so záznamom z operatívnej previerky vykonanej príslušníkmi polície, ktorí do záznamu po vykonaní tejto previerky uviedli, že obžalovaný nie je majiteľom neevidovaného hnuťelného majetku a taktiež nie je majiteľom majetkových hodnôt vyplývajúcich z vlastníckeho práva k právam duševného vlastníctva a ani majiteľom veci historickej, archeologickej a umeleckej hodnoty. Ďalej zo záznamov

vyplýva, že na obžalovaného sú evidované 4 motorové vozidla a jedno vozidlo, ktoré je v zozname držaných vozidiel s iným vlastníkom.

Podľa centrálného registra exekúcií sa voči obžalovanému vedie celkovo 7 exekúcií a to na základe poverení udelených tunajším súdom.

Okresný úrad Vranov nad Topľou, katastrálny odbor uviedol, že obžalovaný nie je vedený v evidencii tunajšieho Okresného úradu - katastrálny odbor ako vlastník nehnuteľnosti a v období od 01.04.2014 do 25.01.2019 nebol vedený ako vlastník iných nehnuteľností.

Geodetický a kartografický ústav Bratislava uviedol, že u obžalovaného neboli v databáze informačného systému katastra nehnuteľnosti nájdené žiadne záznamy.

Žiadosťou o podanie správy a výpisu z účtu vyšetrovateľ po predchádzajúcom súhlase prokurátora žiadal jednotlivé finančné inštitúcie o podanie správy o tom, či u nich mal obžalovaný od 01.04.2014 založený účet a o výpis z takéhoto účtu, resp. oznámenie o zrušení účtu, ako aj údaje o tom, či obžalovaný má záväzkovo-právne vzťahy so spoločnosťami kolektívneho investovania, ďalej informácie k obchodno-záväzkovým vzťahom k leasingovým spoločnostiam, ako aj k poisťovniam.

Zo správ finančných inštitúcií vyplýva, že obžalovaný mal zriadený účet od 01.04.2014 do 10.01.2019, resp. do dňa zrušenia účtu v C. A., P.B., v ktorej mal vedený bežný podnikateľský účet v období od 21.02.2014 do 17.09.2014, vo M. A., P.B.. bol obžalovaný disponentom účtov spol. Persa, s.r.o. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol otvorený od 25.06.2013 a zatvorený 06.02.2018 a č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol otvorený od 19.09.2013 a zatvorený 06.02.2018, v B. B., P.B., mal vedený osobný účet s dátumom založenia 22.10.2013 a zrušenia 03.07.2014, bol klientom W. B. B., P. B.. na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX a č. XXXXXXXX X XX, so začiatkom zmluvy 25.07.2014 na cieľovú sumu 40.000 eur, pričom stav na účte ku 09.02.2019 predstavuje sumu 107,21 eur, ďalej bol klientom spol. S. E. B., P.B.. na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 24.04.2008, ktorá bola splatená a ukončená a úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 05.09.2009 na nákup spotrebného tovaru, pričom z predmetnej zmluvy uhradil iba splátky v sume 231,50 eur a preto došlo k vymáhaniu pohľadávky v civilnom konaní vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 5C/301/2011, kedy dňa 20.12.2011 bol vydaný platobný rozkaz, ktorý v plnom rozsahu nebol zo strany obžalovaného ku dňu 18.01.2019 splatený, spol. M. H. B. B., B..T..Y.. na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXX z februára 2007, pričom táto bola ukončená vo februári 2010 a so spol. K. W., P.B.. M. J. X. mal obžalovaný uzatvorené povinné zmluvné poistenie motorového vozidla: PZ XXXXXXXXXXX od 13.02.2017 do 12.08.2019.

Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou uviedol, že obžalovanému v období od 01.04.2012 do 01.04.2014 neuložil pokutu v zmysle § 26 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou nebola obžalovanému za obdobie od 01.04.2012 do 01.04.2014 uložená pokuta a ani penále v súvislosti s platením odvodov na sociálne poistenie za samostatne zárobkovo činnú osobu v zmysle § 239 a § 240 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Mesto S. N. C. uviedlo, že obžalovaný býva v rodinnom dome s manželkou a s dvoma nezaopatrenými deťmi. Jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a na verejnosti sa správa slušne.

Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca uviedol, že obžalovaný sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v ich ústave od 25.06.2019 a bol zaradený do diferenciačnej skupiny „B“. Na podmienky výkonu trestu sa adaptoval bez vážnejších nedostatkov, správanie mal v súlade s platnými internými normami, nedovolennej činnosti sa nedopustil. Zúčastňoval sa na edukácii a resocializácii, ako aj na kultúrno-osvetových činnostiach ústavu. Disciplinárne odmenený a potrestaný nebol a pracovne bol zaradený od 09.08.2019 do 25.08.2019 na pracovisku mimo ústavu, pričom bol vyradený z organizačných dôvodov. Vyživovaciu povinnosť nahlásil na dve maloleté deti. Dňa 21.07.2021 bol podmienenečne prepustený.

Podľa lustrácie v Registri obyvateľov obžalovaný je ženatý a je otcom štyroch detí, z toho dvoch maloletých a to Š.C. E., N.. XX.XX.XXXX a Z. E., N.. XX.XX.XXXX.

Z výpisu centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov mal súd za preukázané, že obžalovaný spáchal celkovo 22 priestupkov a to na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky okrem priestupku zo dňa 31.10.2018 podľa § 108 ods. 1 písm. e) zákona č. 513/2009 Z.z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, za čo mu bola uložená bloková pokuta v sume 10 eur zaplatená na mieste.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ päťkrát súdne trestaný a to rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 2T/104/1993 zo dňa 26.05.1993 vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon pre trestný čin poškodzovanie cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Trestného zákona, pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pre trestný čin poškodzovanie cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Trestného zákona, u ktorého odsúdenia nastali účinky zahľadania, rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 2T/315/1995 zo dňa 05.10.1995 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods.1 písm. e) zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, u ktorého odsúdenia nastali účinky zahľadania, rozhodnutím Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/186/2003 zo dňa 10.02.2004 vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon, u ktorého odsúdenia nastali účinky zahľadania, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/99/2013 zo dňa 20.01.2014 pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/148/2014 zo dňa 24.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7To/7/2015 zo dňa 16.07.2015 pre prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 279 ods. 1 Trestného zákona, u ktorého odsúdenia nastali účinky zahľadania.

Vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 2T/6/2021 sa vedie voči obžalovanému konanie na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou sp.zn. Pv 126/19/7713-43 pre účastníctvo formou pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d) Trestného zákona k zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona, pričom konanie nie je doposiaľ skončené.

Zo záverečnej správy o výsledku predbežného šetrenia vykonaného probačným a mediačným úradníkom vyplýva, že sú splnené materiálne - technické podmienky pre uloženie a výkon kontroly rozhodnutia technickými prostriedkami a že obžalovaný bol poučený v zmysle príslušných ustanovení.

Podľa pracovnej zmluvy medzi obžalovaným a jeho zamestnávateľom vyplýva, že obžalovaný vykonáva pomocné stavebné práce, s výkonom práce v Slovenskej republike na dobu neurčitú s dohodnutou dĺžkou pracovného času 37,5 hodín týždenne.

Základná škola S. N. C. zaslala potvrdenie o návšteve školy mal. Š. E., ktorý bol v školskom roku 2021/2022 žiakom VII. A triedy a mal. Z. E., ktorá bola v školskom roku 2021/2022 žiačkou VIII. C triedy.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 2OdK/322/2021 zo dňa 10.01.2022 publikovanom v Obchodnom vestníku č. 11/2022 dňa 18.01.2022, súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka - obžalovaného.

Zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 12T/1/2014 vyplýva, že proti obžalovanému sa vedie trestné konanie pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktoré konanie nie je doposiaľ skončené.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/148/2014 vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/148/2014 zo dňa 24.03.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7To/7/2015 zo dňa 16.07.2015 pre prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 279 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest v sume 200 (dvesto) eur, ktorý bol uhradený a tak sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený.

Zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 2T/99/2013 mal súd za preukázané, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený pre zločin skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky, výkon ktorého súd podmienične odložil s probačným dohľadom pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní štyri roky. Súčasne súd obžalovanému podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona uložil povinnosť spočívajúcu zaplatiť v skúšobnej dobe dlh na dani.

Zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 13T/30/2020 súd zistil, že proti obžalovanému sa vedie konanie pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona a prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, kde bol vydaný trestný rozkaz, proti ktorému obžalovaný podal odpor.

Vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré vyhlásenie súd prijal, uznal obžalovaného vinným zo žalovaného zločinu.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením jeho výkonu s minimálnym stupňom stráženia a navrhol taktiež, aby mu súd uložil zákaz činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu v obchodných spoločnostiach v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby.

Obhajca obžalovaného navrhol uložiť vzhľadom ku skutočnosti, že od skutkov, ktoré sú predmetom obžaloby, uplynula relatívne dlhšia doba, alternatívny trest, ktorý čo v najmenšej miere zasiahne do osoby obžalovaného a jeho rodiny.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Každé ukládanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukládania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie,

pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, čím sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Taktiež mu súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona nakoľko obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Súd ukladal trest za zločin, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, kde je zákonom stanovená trestná sadzba v rozmedzí 4 - 10 rokov.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry.

Trestný zákon pozná aj tzv. skupinu alternatívnych trestov, kde cieľom zákonodarcu bolo posilnenie zásady, že nepodmienečný trest odňatia slobody je „ultima ratio“, ktoré treba uplatniť len vtedy, keď iné, menej závažné prostriedky boja proti trestnej činnosti zlyhali. Tradičný trest odňatia slobody a umiestnenie odsúdeného v ústave na výkon trestu je ostrakizujúci, naproti tomu uloženie alternatívnych trestov zasahuje do života odsúdeného v obmedzenej miere, dokonca posilňuje vedenie riadneho života a preto aj sociálna inklúzia po skončení trestu je omnoho jednoduchšia a pravdepodobnosť recidívy u odsúdeného je nižšia. Medzi tieto tresty patrí aj trest domáceho väzenia, pri ktorom zákonodarca pôvodnou úpravou určil v § 53 Trestného zákona iba okruh trestných činov, za ktorý tento trest možno uložiť, pričom zákon neurčoval ďalšie kritériá, ktoré by mal súd prednostne zvážiť, aby namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody uložil trest domáceho väzenia. Ukladanie tohto trestu sa vzťahuje na prípady, kedy nepostačuje pre páchatel'a podmiennečné odsúdenie, alebo probačný dohľad, ale vzhľadom na jeho vlastnosti a rodinné pomery postačuje podstatne menšia intenzita zásahu voči nemu ako pri výkone trestu odňatia slobody. Zámerom zákonodarcu bolo podporiť zásadu humánnosti pri ukladaní trestov a reagovať tak na medzinárodné dokumenty apelujúce na využívanie alternatívnych trestov (napr. rezolúcia OSN č.6 o alternatívnych opatreniach v trestných veciach, rezolúcia OSN č. 16 o znížení počtu väzňov, o alternatívach trestu odňatia slobody a o spoločenskej reintegrácii páchatel'ov). Účelom trestu domáceho väzenia je hlavne nádejnejšia resocializačná prognóza odsúdeného, ktorý zostáva začlenený v kruhu rodiny, pracuje, neprichádza o prácu, o príjem, môže si plniť svoje záväzky, zostávajú zachované citové, sociálne a ekonomické väzby a zároveň sa takouto alternatívou predchádza nežiaducej adaptácii odsúdeného na väzenský život (nainfikovanie kriminálnym správaním od iných odsúdených, preberanie spoločensky nežiaduceho správania a protispoločenských postojov a i.).

Prijatím zákona NR SR č. 214/2019 Z.z., ktorým došlo k novelizácii ust. § 53 Trestného zákona, sa definoval predpoklad pre možnosť uloženia trestu domáceho väzenia popri prečinoch aj za určenú kategóriu zločinov, teda zákon umožňuje uložiť trest domáceho väzenia aj za určenú kategóriu spáchaných zločinov a novelou zákonodarca reagoval na prípady, kedy uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na určitý okruh páchatel'ov má neprímeraný dopad na rodinu páchatel'a, jeho ďalšie spoločenské uplatnenie a tým na celú spoločnosť. V zmysle ods. 2 súd môže uložiť trest domáceho väzenia vo výmere podľa odseku 1 (až na štyri roky) za trestný čin s hornou hranicou trestnej

sadzby ustanovenej týmto zákonom neprevyšujúcou desať rokov, najmenej však na dolnej hranici trestu odňatia slobody ustanovenej týmto zákonom. Keďže súd v danej veci ukladal trest za zločin s hornou hranicou trestnej sadzby nepresahujúcou desať rokov mal za to, že je možné uložiť trest domáceho väzenia a to postupom podľa § 2 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko uloženie tohto druhu trestu vo vzťahu k nepodmienečnému trestu odňatia slobody je pre obžalovaného priaznivejšie a za súčasného splnenia ďalších zákonom predpokladaných podmienok trest uložil vo výmere na dolnej hranici, teda štyri roky a to z dôvodov, ktorými sa bude zaoberať v ďalšom, pričom súd v žiadnom prípade nechce znižovať závažnosť konania obžalovaného, no uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by za okolností spáchania skutku a s poukazom na osobu páchatel'a nemusel pôsobiť spravodlivo z titulu svojej neprímeranosti.

Teda súd v súvislosti s uložením tohto druhu trestu v prvom rade poukazuje na Dohovor o právach dieťaťa, ktorý nadobudol platnosť dňa 2.9.1990 a ktorého je Slovenská republika signatárom a to na článok 3, v zmysle ktorého pri všetkých akciách týkajúcich sa detí, či už podniknutých verejnými alebo súkromnými inštitúciami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi orgánmi alebo zákonodarnými zbormi, najlepšie záujmy dieťaťa musia byť prvoradé.

Preto keď je uskutočňované rozhodnutie s dopadom na konkrétne dieťa, musí rozhodovací proces zahrňovať aj posúdenie možného dopadu (negatívneho alebo pozitívneho) rozhodnutia na konkrétne dieťa a z odôvodnenia rozhodnutia by malo byť zrejmé, ako bol „najlepší záujem dieťaťa“ braný do úvahy.

V zmysle článku 9 bod 1. Dohovoru štáty - zmluvné strany musia zabezpečiť, aby dieťa nesmeli byť oddelené od vlastných rodičov proti ich vôli, okrem prípadov, keď príslušné orgány podliehajúce súdnemu preskúmvaniu podľa platného práva a postupu rozhodnú, že oddelenie je nevyhnutné pre najlepšie záujmy dieťaťa.

Výbor pre práva dieťaťa práve s odkazom na uvedený čl. 9 vydal odporúčenie o právach detí uväznených osôb, kde mimo iného uviedol, že pri ukladaní trestu rodičom a osobám zabezpečujúcim starostlivosť o maloleté deti má byť všade, kde je to možné, zvážené uloženie trestu nezahrňujúceho odňatie slobody namiesto trestu, ktorý odňatie slobody zahrňuje, vrátane predsúdnej a súdnej fázy konania. Alternatívy k odňatiu slobody by mali byť dostupné a používané prípad od prípadu s plným zohľadnením možných dopadov rôznych trestov na najlepší záujem dieťaťa.

Aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva zdôrazňuje, že súdy sa musia najlepším záujmom dieťaťa zaoberať a posudzovať ho v konkrétnej situácii, pokiaľ rozhodujú s dopadom na dieťa.

Pri aplikácii kritérií pre ukládanie trestov, ktoré obsahuje Trestný zákon a hodnotenia rodinných pomerov páchatel'a (§ 34 ods. 3 Trestného zákona) je preto nevyhnutné zohľadniť práve aj najlepší záujem dieťaťa.

Štát, ktorý s plnou vážnosťou rešpektuje slobodu každého ľudského jedinca, ju nemôže obmedzovať svojvoľne, bez náležitého ospravedlnenia svojich zásahov. V trestnom práve takéto opodstatnenie a odôvodnenie predstavuje účel trestania. Trestnoprávna náuka rozoznáva a popisuje rôzne účely trestných sankcií a to napr. účel retributívny (smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu), ako aj účel konzekvencialistický (zameria sa na dôsledky uloženého trestu). V moderných systémoch trestania sa tieto účely vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu sa zohľadňuje ako potreba spravodlivého trestu v reakcii na protispoločenské správanie, tak aj potreba zaistenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'ami za účelom prevýchovy páchatel'a, ako aj zjednanie nápravy po spáchanom čine. Zákonodarca v právnej úprave nešpecifikoval, či je u určitých skupín trestných činov žiaduce sledovať primárne niektorý účel trestu. V takomto prípade je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásahy do základných práv a slobôd jednotlivca pri ukladaní trestu cestou interpretácie zásad pre ukládanie trestov. Každé uloženie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio.

Súd v zmysle ostatne uvedeného prihliadol najmä na skutočnosť, že obžalovaný je otcom dvoch maloletých detí, pričom obe sú školou povinné a do budúcnosti chcú pokračovať v štúdiu na strednej škole a s partnerkou K. E. žijú spoločne v rodinnom dome, pričom z príjmu hradí chod domácnosti.

Berúc do úvahy vyššie uvedené ohľadom doterajšej starostlivosti obžalovaného o rodinu, mal súd za to, že záujem maloletých detí je možné postaviť nad záujem spoločnosti na takom druhu trestu, ktorý by bol spojený s obmedzením osobnej slobody obžalovaného, teda nepodmienečnom treste odňatia slobody, ktorý by v konečnom dôsledku na určitý čas obžalovaného ako otca a partnera vytrhol z rodinného prostredia a teda súd bral do úvahy snahu eliminovať negatívny dopad výkonu trestu na rodinných príslušníkoch obžalovaného a jemu blízke osoby, prihliadajúc dôsledne na zásadu personalitu trestu, aby tak neprichádzalo k neodôvodnenému postihovaniu rodiny a blízkych osôb obžalovaného.

Uloženie trestu domáceho väzenia bolo odôvodnené vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, osobu a pomery páchatel'a a zároveň boli splnené všetky materiálne - technické podmienky na uloženie trestu domáceho väzenia zistené v rámci inštitútu predbežného šetrenia, keď obžalovaný dal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť.

Pokiaľ sa týka samotných podmienok výkonu uloženého trestu domáceho väzenia, obžalovaný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia je povinný v čase určenom súdom a to nepretržite po celú dobu výkonu trestu domáceho väzenia zdržiavať sa vo svojom obydli vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami mimo doby - nevyhnutne potrebného času na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti a na dobu výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce.

Súd súčasne za účelom, aby obžalovaný počas doby výkonu trestu viedol riadny život, uložil mu za účelom riadnej starostlivosti o maloleté deti a v záujme zabezpečenia rodiny, keďže ukladal aj trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu, postupom podľa 53 ods. 4 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze počas výkonu trestu domáceho väzenia zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchatel'ovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu, a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti opätovne spáchal (R 23/1963). Zákon len vo všeobecnosti taxatívnym spôsobom vymedzuje činnosti, ktoré môžu byť predmetom trestu a konkrétne vymedzenie činnosti je úlohou súdu, s ohľadom na okolnosti prípadu, resp. s prihliadnutím na osobu páchatel'a

Keďže súd odsudzoval obžalovaného pre trestný čin podľa § 276 ods. 3 Trestného zákona, v zmysle § 61 ods. 6 Trestného zákona bol povinný uložiť aj trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby. Takto súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať činnosť štatutárneho orgánu, v súvislosti s ktorým sa protiprávneho konania tak ako to vyplýva zo skutkovej vety rozsudku dopustil, teda zohľadňuje charakter trestnej činnosti a to vo výmere sedem rokov.

Pokiaľ sa týka ust. § 58 Trestného zákona, ktoré ukladá súdu povinnosť pri danom druhu trestného činu aj trest prepadnutia majetku ak ho páchatel' nadobudol aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti, súd po vykonaní dokazovania musel konštatovať, že nie sú splnené podmienky pre jeho uloženie, nakoľko mal dokazovaním preukázané za to, že obžalovaný nedisponuje žiadnym takýmto majetkom, ktorú skutočnosť mal za preukázanú na základe správ bank, daňového úradu, sociálnej poisťovne, z výpisu z obchodného registra, ako aj z výpisu katastra nehnuteľnosti a zo záznamu z operatívnej previerky. Čo sa týka motorových vozidiel súd má za to, že tieto nadobudol pred spáchaním skutku a teda ich nenadobudol trestnou činnosťou alebo z príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti.

Súdu zostáva veriť, že aj ohľadom osoby obžalovaného sa možno stotožniť s myšlienkou, že každý z nás je viac, než najhoršia vec, ktorú sme kedy urobili a že keď niekto zoberie niečo, čo mu nepatrí, nie je len zlodej, že keď niekto klame, nie je len klamár a teda, že aj pri ukladaní trestu a dosiahnutí jeho účelu je potrebné chrániť aj túto druhú časť v každom z nás ako súčasť ľudskej dôstojnosti a preto pri rozhodovaní o treste obžalovanému vzhliadol súd aj túto jeho druhú časť a náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.